

Daleko od břehu

Karel Kryl

Daleko od břehu
déšť čeří vodu říční
zbobtnalou od sněhu.

Jdeme jak náměsíční -
dlaň v dlani. Skoro sen
a skoro probuzení.

Jsme k smrti narození.

Déšť vodou orosen
mění se v hladinu,
já v tebe. Neznatelně.

Stesk hudby Martinů
na cizí kazatelně:
už dávno nevoní
dým bramborové nati!

Ach, marno vzpomínati:

Předvčerečím?... Předloni?...

(pozn. se sbírky Amoresky, 1981-1982)